

Una mar d'entrebancs

Als problemes del Racing, al garrotxí se li afegeix que Menéndez, el quart tècnic, l'ha oblidat

“Sempre he tingut clar que m'agradaria tornar, però ara fem cadascú el seu camí; no hi penso”

El comodí de l'equip. El preferit de tots els entrenadors. Eren etiquetes que s'havia guanyat Albert Dorca a Santander, on havia arribat l'estiu passat sense fer gaire fressa. Fa tres mesos, li feien reportatges sobre la seva constància i continuïtat, per més canvis que hi hagués a la banqueta del Racing. “Tinc sort de no xupar banqueta”, responia el garrotxí quan li ho preguntaven al gener. De sobte, però, Dorca va desaparèixer de les alineacions. Cap lesió, cap molèstia, cap malaltia, cap sanció. L'arribada d'Alejandro Menéndez el va relegar a l'ostracisme. De completar sencer l'últim partit amb Gay, a Sòria, a no jugar ni un minut més. Un entrebanc més en l'aventura de Dorca a Santander, res a veure amb la temporada per emmarcar dels seus excompanys en el Girona que retrobarà demà.

Els enrenous institucionals fa temps que duren a Santander. Dorca se'n va trobar quan hi va arribar, i no se n'ha acabat de desempallegar. I, com sol passar, la inestabilitat extraesportiva no ajuda un equip que, lluny d'aspirar al retorn a primera, ha estat molt amenaçat pel descens. “Sempre és bo que hi hagi tranquil·litat, però crec que n'hi ha més del que potser es percep des de fora. Com a jugadors, sempre hem tingut moltes facilitats per part del club”, diu l'esquerrà, que també relativitza els capítols puntuals d'insults i amenaces d'alguns aficionats als jugadors i les seves parelles. A més, els xiulets al Sardinero han anat minvant. “Ara tothom és conscient que estar al costat de l'equip és la millor manera d'ajudar-nos.”

Però Dorca no comptava amb la desaparició de les alineacions. Havia acumulat 1.827 minuts en 20 partits, fins que Menéndez l'ha arraconat. La setmana passada, a Alcorcón, era un dels tres pivots suplents, i l'únic que no va ni jugar. I no té clar ni que s'assegui a la banqueta demà. Tot, sense que l'exentrenador del Madrid B li hagi donat cap explicació. “Jugava gairebé sempre i, de sobte, no ho faig gens. És una situació que no havia viscut mai enlloc, però no em rendeixo. No penso abaixar els braços.”

Dorca assegura que no es penedeix del canvi que va fer l'estiu passat. “Per mi, l'experiència és positiva, tot i estar a baix, els problemes diversos i que ara no jugui. M'està enriquint com a jugador i com a persona.” El Girona és l'altre extrem, i s'ho mira amb satisfacció: “Estic contentíssim que el Girona vagi tan i tan bé, i que demostrï que no és un equip tan petit com alguns pensen.” No té clar que els gironins assoleixin el segon lloc, perquè veu molt fort el Vila-real, però confia en el play-off: “Espero que el facin i pugin.” El migcampista d'Olot va tancar una etapa de set temporades al Girona. Hi tornaria? “A Girona hi tornaré, no sé si aviat, o ja retirat. Sempre he tingut clar que m'agradaria tornar, però ara fem cadascú el seu camí i no hi penso”, explica. De moment, té una temporada més de contracte amb el Racing. “Ara hem de mirar que l'equip se salvi, i l'any que ve ja ho veurem.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 12-04-2013 Pàgina 32

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/52-futbol-catala/636002-una-mar-dentrebancs.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mEsports&utm_source=rss&utm_medium=mEsports&utm_campaign=rss